

שיעור צו

מל"ת קעג. קעה. קעז. קעח.

מצוה קעג הזהירנו מאכול דג טמא. והוא אמרו יתעלה במיני דגים ההם ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו. ומי שאכל כזית מהן לוקה. (ויהי ביום השמיני קדושה הלכות מאכלות אסורות פ"א):

מצוה קעה הזהירנו מלאכול שרץ ועוף. והוא אמרו יתעלה במשנה תורה כל שרץ העוף וגו'. ולשון ספרי כל שרץ העוף הוא מצות לא תעשה. ומי שאכל מהם לוקה. (ראה, שם).

מצוה קעז הזהירנו מלאכול שרץ הארץ כתולעים והחפושיות והדומה להם וזהו הנקרא שרץ הארץ. והוא אמרו וכל השרץ השורץ על הארץ וגו'. ומי שאכל לוקה. (שמיני, שם פ"ב):

מצוה קעז הזהירנו מאכילת השרצים המתהווים מהעפושיים אע"פ שאינן מין ידוע ולא יתהוו מזכר ונקבה, והוא אמרו ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרומש וגו'. ולשון ספרא השרץ הרומש על הארץ הוא אע"פ שאינו פרה ורבה, וזהו ההפרש בין אמרו השורץ על הארץ ובין הרומש על הארץ. כי השרץ נקרא שיש בו כח המוליד בדומה. והרומש נקרא המתהווה מן העפושיים. ומי שאכל ממנו לוקה. (שמיני, קדושה הלכות מאכלות אסורות פ"ב):

מצוה קעח הזהירנו מלאכול תולעים המתילדים בפירות ובזרעים ומעת שילכו ויצאו על שטח אותן הזרעים או אותן הפירות (ובזרעים). ואפילו מצאנו אותם אחר כן תוך הזרע או תוך הפרי אינו מותר לאכלם ומי שאכלם לוקה. והוא אמרו לכל השרץ השורץ על הארץ לא תאכלום. ולשון ספרא להביא את שפרשו לארץ וחזרו (שמיני, קדושה הלכות מאכלות אסורות פ"ב):